

værkere som Fabrikanter en Affætningsret, som gaar en Del videre end hjemlet ved den nugældende Ret (jfr. Lov 29de December 1857 §§ 19 og 23.)

Som foran fremhævet er der fra Handelsstanden, som Udvalget formener med Tøje, ført Klage over den Skade, der tilføjes den legitime Handel derved, at der søges Affætning af Varer direkte til Konsumenter, dels ved Omløben med og dels ved Omrejsen for at søge Bestilling paa saadanne. Efter den Udskykning af Handelen, som nu er almindelig, og Mængden af aabne Udsalgssteder, er Udvalget med Lovforslagets § 16 enig i, at Handel ved Omførsel direkte til Konsumenterne indskrænkes til Næringsmidler, der henhøre til Landets egne Frembringelser, selv om disse have modtaget nogen Bearbejdelse, naar denne ikke ligger uden for Grænserne af Landbo- og Husflid, idet dog denne Forhandlingsmaade, naar saadant maatte kræves af de stedlige Forhold, kan udvides til enkelte andre daglige Husholdningsforsnødenheder, men at derimod andre Varer, og navnlig de saakaldte Husflidsfrembringelser, kun maa forhandles paa denne Maade, naar Tilladelse hertil meddeles fra vedkommende Politimyndighed. Ligeledes kan Udvalget tiltræde Lovforslagets Bestemmelse i § 17 om, at det forbydes ved Omrejsen at søge Bestillinger paa Varer direkte hos Konsumenterne, da denne Affætningsmaade formenes at være i Strid med den almindelige Regel om, at en handlende kun maa have een aaben Bod i samme Næringskreds, og derhos ofte tillige medfører Ulemper for Konsumenterne. Udvalget bemærker, at denne Affætningsmaade fremdeles bliver lovlig lige over for handelsberettigede, være sig i Købstaden eller paa Landet, naar den sker for indenlandsk Regning, medens den derimod dreven for udenlandsk Regning falder ind under Bestemmelserne i Forordning 8de Juni 1839, om fremmedes Handelsberettigelse, og i Henhold til Lovforslagets § 17 kun er tilladelig i Købstæderne og Handelspladserne. I øvrigt bør det i nævnte Paragrafs 1ste og 2det Stykke brugte Udtryk „handelsberettigede“ formentlig forandres til „Personer eller Selfaber, som ere berettigede til at handle med saa-

danne Varer, eller som forbruge dem ved deres Haandværk eller Fabrikation“, hvilket for Prøvehandelens Vedkommende stemmer med Forordning 8de Juni 1839, § 2. Udvalget finder det derhos ikke nødvendigt at indskrænke Prøvehandelen for udenlandsk Regning til en vis Værdi af den solgte Vare. En tilsvarende Bestemmelse indeholdes vel i Forordning 8de Juni 1839, § 2, men den er vanffelig at overholde i Praxis, og det er uden Betænkelighed at udelade den. I Henhold hertil stiller Udvalget Ændringsforslagene Nr. 36 og 37.

Lovforslaget forhøjer i øvrigt Betalingen for Udgangsbeviser til Prøvehandel for udenlandsk Regning fra henholdsvis 160 Kr. og 80 Kr. aarlig til 200 Kr. og 100 Kr. aarlig, hvilket Udvalget billiger. Da denne Prøvehandel for udenlandsk Regning særlig berører de handlende i Købstæderne og Handelspladserne, finder Udvalget det derhos naturligt, at de indkomne Beløb, med Fradrag af 10 pCt. til Statskassen for Afgiftens Opkrævning, fordeles mellem Landets Købstæder og Handelspladser efter disses Foltetal. Herom tilles Ændringen under Nr. 39.

Med Hensyn til Lovforslagets Afnit III. C. Handel bemærker Udvalget, at man er enig i, at der kun for Kjøbenhavns Vedkommende er Anledning til at bibeholde en særlig Adkomst paa Detailhandel (jfr. §§ 31 og 34.) Men Udvalget skønner ikke, at Forskellen mellem Gros- og Detailhandel bør sættes efter Salgskvantitetens Værdi. Man henviser i denne Henseende til den under Bilag 5 aftrykte Erklæring fra Grosserer-societetets Komite af 16de September 1893, og tiltræder i alt væsentligt hvad der der yttrades om det karakteristiske Stelnumærke mellem Grossistens og Detailistens Handelsvirksomhed. — Kun med Hensyn til Grossistens Forhandling af Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl maa — for saa vidt ikke særlig Adkomst paa Brændevinshandel erhverves i Henhold til Forslagets § 40, — den i Forslagets § 33 anførte Kvantitetsbestemmelse bibeholdes; ligeledes maa for Salg af Medicinalvarer sættes samme Kvantitetsbestemmelse som for Købmandshandel, efter § 32 b.; men denne bør formentlig ogsaa